

Dr. Àngel Belzunegui, director de la Càtedra d'Inclusió Social de la URV:

«Si de cop i volta l'Església deixés de fer tota l'acció social que fa, la societat es col·lapsaria completament»

Recentment s'ha presentat la segona fase de l'estudi «L'acció social de les entitats d'Església i la seva aportació a la cohesió social de Catalunya», una recerca promoguda conjuntament per la Càtedra d'Inclusió Social de la Universitat Rovira i Virgili i la Fundació Pere Tarrés. A Tarragona, la presentació, que va comptar amb l'assistència del Sr. Arquebisbe i del Director General d'Afers Religiosos, entre d'altres, va tenir lloc el dimecres dia 16 de desembre.

El Dr. Àngel Belzunegui és el coordinador d'aquest estudi que ara publica una segona fase quantitativa aportant xifres a l'acció social d'Església.

—Ha estat difícil quantificar l'acció social de les entitats de l'Església?

La veritat és que sí, donada la gran diversitat d'entitats socials que

hi ha, la dispersió en el territori i la microorganització d'aquesta estructura. Aquest estudi és el resultat d'una pregunta que fa molts anys ens fèiem perquè no existia cap dada al respecte. L'any 2007 es va fer un primer estudi a l'arxidiòcesi però ara l'hem pogut fer a nivell de Catalunya.

—Quins són les principals conclusions d'aquest estudi?

Són moltíssimes, però telegràficament podem destacar que el nombre de persones ateses directament a Catalunya —parlem sempre de l'any 2014— va ser de 426.976 persones. El 46% d'aquestes persones tenen entre 31 i 45 anys, una dada que no ens sorprèn perquè aquest és el perfil més comú de les persones pobres a Catalunya.

Si parlem de l'abast global d'aquesta acció social el resultat és més d'1.200.000 persones beneficiàries, per tant aquí es veu perfectament la magnitud. Això no vol dir que totes les persones siguin pobres o que tinguin les mateixes característiques de vulnerabilitat. L'any 2014 van ser ateses unes 47.000 llars amb un volum de recursos de 168 milions anuals, dels quals un 70% provenen de la iniciativa privada, individual, i la resta de convenis amb institucions.

—S'esperaven aquestes resultats?

Som perfectament conscients de la feina que fan les entitats d'Església però no pensàvem que arribés a tantes

persones. És un volum molt important i la constatació és molt interessant perquè s'està fent una feina enormement eficaç i eficient, tenint en compte els recursos que capten. I la tasca que es fa és molt important, no sols és una ajuda puntual sinó integral, que inclou l'acompanyament. Una altra xifra força significativa és que 121.000 persones experimenten canvis en la seva vida arran de l'acció social de l'Església, refent la seva vida gràcies, per exemple, a trobar feina.

—De quantes persones voluntàries parlem?

De 18.850 persones voluntàries vinculades a les entitats socials d'Església. És una estructura, una xarxa, d'un camp d'acció social molt definit que arriba a les últimes persones on no arriba l'Administració pública. La continuïtat de l'acció social, però, també depèn d'un relleu intergeneracional.

—Quins són els reptes que ens planteja el futur?

Genera molts plantejaments, un de fonamental és l'inevitable treball en xarxa entre les Administracions públiques i les entitats, en aquest cas d'Església. La societat del benestar que volem construir per al futur ha de tenir aquestes dues potes de connivència i col·laboració.

Moltes vegades ho he dit. Si de cop i volta es deixés de fer tota la feina que fa l'Església, pel motiu que sigui, la societat es col·lapsaria completament. Perquè l'Estat i les administracions públiques no tindrien la capacitat d'assumir el volum de feina o les necessitats. Si haguéssim de fer una valoració econòmica a la feina que fa només el voluntariat estaríem parlant de 96 milions d'euros l'any en el que serien les jornades laborals, una dada actual que no es podria assumir.

Lectures

Diumenge II després de Nadal

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (24, 1-4.12-16)

La saviesa, s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, es gloria davant dels seus estols, s'enalteix enmig del poble, s'admira d'ella mateixa en la reunió santa, fa el seu elogi davant la multitud dels elegits i entre els beneïts es proclama beneïda, dient: «El Senyor de l'univers em donà una ordre, el qui em va crear i m'assenyala on plantaré la meua tenda em digué: "Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teva heretat, treu nous plançons entre els meus elegits." »M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir. Li dono culte davant d'ell al temple sant. Així m'he establert a Sió, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimem, exerceixo el meu poder a Jerusalem. He tret brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor, en la seva heretat; estaré per sempre en la reunió dels sants.»

Salm responsorial [147,12-13.14-15.19-20 (R.: Jn 1,14)]

Glorifica el Senyor, Jerusalem, Sió, canta lloances al teu Déu, que assegura les teves portes i beneeix dintre teu els teus fills.

R. El qui és la paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle.

O bé: Al-leluia.

Manté la pau al teu territori i et sacia amb la flor del blat.

Envia ordres a la terra,

i la seva paraula corre de pressa, no es detura. **R.**

Anuncia les seves paraules als fills de Jacob, als fills d'Israel els seus decrets i decisions.

No ha obrat així amb cap altre poble,

no els ha fet conèixer les seves decisions. **R.**

Mirada endins

Rosa M. Secall, laica amb missió pastoral

Paraula

Déu es fa present en el món en la seva Paraula, que és Jesús. El Déu que es revela en la paraula és llum i és vida. Una llum que el món ha volgut apagar, una paraula que es vol silenciar i una vida que es vol eliminar. La vida de Jesús, ha estat una vida coherent que aparentment acaba en un fracàs. Amb la mort de Jesús, sembla que el mal hagi vençut, però és Déu qui té l'última paraula en tot.

Déu es fa home per a transformar la vida, per omplir-la del seu amor i per a què nosaltres visquem transformant el món amb l'amor. Tot l'amor que existeix és amor de Déu posat en els nostres cors perquè el donem i en rebem en un flux constant que no s'hauria d'estrancar mai. **I com podem fer-ho possible?** Veient Jesús veiem el Pare, fent com Jesús farem el que el Pare vol de nosaltres. Fem-ho doncs!

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (1,3-6.15-18)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irreprehensibles als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dóna lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat. Per això, ara que he sentit parlar de la fe que teniu en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fidels, jo no em canso de donar gràcies per vosaltres, i us recordo en les meves pregàries, demanant al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell: demanant-li també que il·lumini la mirada interior del vostre cor, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades, l'heretat que ell us dóna entre els sants.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan (1, 1-5.9-14)

Versió breu

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la. Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare ple de gràcia i de veritat.

full dominical

Arquebisbat de Tarragona

3 de gener de 2016

Diumenge II després de Nadal

www.arqtgn.cat | n. 3.434

..... als 4 vents

Any nou, vida santa

Des dels anys de seminarista fins a la seva mort, sant Joan XXIII tenia el costum d'escriure un *Diari de l'Ànima*, que va ser com va titular aquests apunts que va ser el seu secretari personal, monsenyor Capovilla, quan els va editar un cop va morir el Papa.

L'últim any de la seva vida el va començar així: «1 de gener de 1963. Lloat sigui el nom del Senyor ara i per sempre. Em llevo com sempre a les quatre. Matí tranquil en oració i bona feina. Preparació de la carta als bisbes del Concili. A la tarda, el cardenal Testa: felicitació d'Any Nou.» Seguidament esmenta altres contactes, un concert a la sala Clementina amb assistència d'adolescents de tres instituts de beneficència, i anota que hi assisteixen uns nuvis. I acaba el seu apunt: «Adverteixo amb alegria i agraïment al Senyor que aquest primer dia de 1963 ha començat molt bé fins i tot pel que afecta al meu físic.»

El Papa ja no es trobava gaire bé en aquell temps. Va morir el 3 de juny. En reproduir aquest text volia fixar-me en alguna cosa que pot ser comuna a tots nosaltres en

DESTAQUEM...

Nou document dels bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya: «Evangelitzats per la litúrgia, enviats a renovar el món amb misericòrdia» **(p. 4)**

aquestes dates. Primer l'agraïment a Déu per començar un any més de la nostra vida. Un any en què, com ell, hem de jugar la pregària i el treball. Segurament no ens llevarem a les quatre de la matinada, però el dia és prou llarg per trobar molts moments d'elevat el nostre pensament a Déu enmig de les tasques ordinàries. Gaudirem de moments de distracció i oci, sigui per assistir a un concert, com és el cas, o per a veure la televisió en família, sense oblidar les estones de convivència al voltant de la taula durant el dinar o el sopar. Per fi, agraïm també al Senyor la salut que tinguem, disposats sempre a complir la voluntat de Déu si sobrevenen dificultats.

La veritable felicitat és una llum que ha vingut per quedar-se

Cada any acostumem a repetir allò d'«Any Nou, vida nova»; proposo una variació: «Any Nou, vida santa.» No és una proposta de ser menys feliç, sinó al contrari. Divertir-se pot estar molt bé, però ser feliç és més que divertir-se. La veritable felicitat no és una bengala que esclata i resulta atractiva mentre dura, sinó una llum que ha vingut per quedar-se, com la llum de Betlem que van seguir els Reis d'Orient.

Amb aquests pensaments desitjo a tots que sigui feliç aquest any nou que acaba de començar i també que tingueu una feliç Epifania.

+ *Jaume Pujol*

† Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Enfoca el codi QR i accedeix al vídeo «Als Quatre Vents»

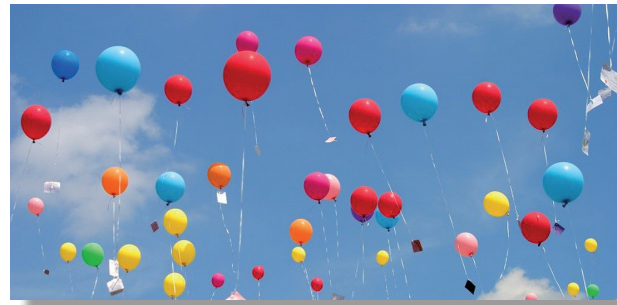

Entrevista al Dr. Àngel Belzunegui sobre l'estudi «L'acció social de les entitats d'Església i la seva aportació a la cohesió social a Catalunya» **(p.5)**

L'APUNT

Ara resulta que els perduts, els miserables, els descreguts, els marginats, els que són conscients de la buidor que els ha deixat dins seu l'experimentació de tots els plaers junts... si rectifiquen i canvien la manera de pensar i de viure i són agraïts, estan activant la seva capacitat de fer festa. I, a sobre, Déu se n'alegra. En canvi, els qui tenim cura de la nostra imatge, ens creiem segurs de nosaltres mateixos, menyspreem els qui pensen diferent i no tenim necessitat de canviar... som uns avorrits i no sabem fer festa ni alegrar-nos perquè, en l'àmbit de Déu, **hi haurà molta més alegria al cel per un sol convertit que no pas per noranta-nou justos que es pensen que no s'han de convertir.** Doncs sí... això és la misericòrdia.

Josep Codina, missioner claretà (c.m.f.)

PARAULES DEL PAPA FRANCESC

Siguem testimonis de la misericòrdia

Avui es necessiten persones que siguin testimonis de la misericòrdia i de la tendresa del Senyor, que sacseja els resignats i enforteix els desanimats. Ell encén el foc de l'esperança. Ell, no nosaltres. Moltes situacions requereixen el nostre testimoniatge de consolació. Ser persones joïoses, que consolen. Penso en els qui estan oprimits per patiments, injustícies i abusos; en els qui són esclaus dels diners, del poder, de l'èxit, de la mundanitat. Pobrissons! Tenen consolacions maquillades, no la veritable consolació del Senyor. Tots estem cridats a consolar els nostres germans, testimoniant que només Déu pot eliminar les causes dels drames existencials i espirituals. Ell pot fer-ho! És poderós!

Angelus, del 7 de desembre de 2014

LES OBRES DE MISERICÒRDIA (V)

Obres corporals

4. Acollir el foraster. Avui dia no és fàcil obrir les portes als desconeguts. Però cada dia són moltes les persones que s'apropen a nosaltres, en els diferents llocs on som, per a demanar-nos ajuda i acollida: transeünts, estrangers, refugiats... És una ferida oberta que no sols exigeix solucions personals sinó també estructurals. Sovint en l'acollida no es tracta únicament de facilitar ajuda material. Potser aquella persona que s'apropa a tu només necessita una paraula, un somriure o, simplement, ser escoltada.

MISSIONS

Aquest proper dia 6 de gener, dia de l'Epifania del Senyor, se celebra la Jornada dels Catequistes Nadius, promoguda per la Congregació per a l'Evangelització dels Pobles, i l'Institut Espanyol de Missions Estrangeres (IEME) convida les nostres comunitats cristianes a reflexionar i prendre consciència de la necessitat i importància de la formació i cooperació amb els delegats o catequistes que hi ha a les Esglésies en missió. Ells saben que han de tenir cura de la preparació dels seus catequistes en jornades i tallers de formació perquè els catequistes són els animadors de la fe dels seus germans i saben que han d'acompanyar-los, donar-los suport i vetllar pel seu creixement espiritual perquè en les seves vides s'han de reflectir l'amor i la misericòrdia de Déu de la qual ells són portadors.

Jornada dels catequistes nadius:
«Catequistes, portadors de la misericòrdia»

Déu no guarda per a si mateix la seva misericòrdia sinó que ens dona a nosaltres el seu Esperit perquè tinguem un cor com el seu que cerca la bondat, la justícia i la defensa dels qui són rebutjats i abandonats. Per això cal també pertot arreu moltes persones que desbordin misericòrdia. Aquestes persones caminen amb Déu i fan brillar cada dia el bé al seu voltant. I les comunitats de l'Església teixeixen també xarxes consistents d'esforços d'uns i d'altres perquè no s'apagui la flama de la misericòrdia de Déu. La bondat de Déu no ha desaparegut no desapareixerà de la terra, perquè l'Esperit de Déu la recrea permanentment.

Delegació diocesana de missions
i cooperació entre les Esglésies

per a reflexionar

Un nou any... una notícia o una bona notícia?

Notícia és...

—Cadascun dels 365 dies que tenim per davant.

—El nombre de persones, conegudes o no, que es creuaran en la teva vida.

—La malaltia, el fracàs o la tristesa que, inevitablement, s'endinsarà en la teva vida.

—La repetició, un any més, d'esdeveniments violents, injustos i intolerants.

—Cadascuna de les capacitats que tens, cadascuna de les qualitats que et converteixen en una persona especial...

—Acabar de llegir aquest text i passar a una altra cosa.

I una bona notícia és...

—Convertir cada dia en una oportunitat que Déu et concedeix per a ser més bona persona i més bon/a cristià/na.

—Reconèixer en cada persona Déu que es fa pare, mare, amic, germà, company de treball o d'estudis.

—Carregar amb coratge, valentia i fe cadascuna de les creus que et tocarà viure, sabent que Déu és el més bon Cirineu.

—Despertar la teva consciència deixant que cadascun dels esdeveniments saltin la barrera de seguretat del teu cor.

—No enterrar els talents que Déu t'ha concedit i et continua concedint, sinó fer que donin fruit.

—Deixar que el que acabes de llegir et remogui per dins i et mogui a actuar. Aleshores tu mateix/a seràs una bona notícia.

El grau de felicitat d'aquest any 2016 dependrà del que nosaltres triem.

BON ANY NOU!

L'escolanet, per Joan M. Padrell, pvre.

Litúrgia
de la setmana

Cicle C / Litúrgia de les Hores: Setmana II

Diumenge, 3: Diumenge II després de Nadal [Sir 24, 1-4.12-16; Salm 147, 12-13.14-15.19-20; Ef 1, 3-6.15-18; Jn 1, 1-18 (o bé més breu: 1, 1-5.9-14) (LE/LH pròpies)]

Dilluns, 4: [1Jn 3, 7-10; Salm 97, 1.7-8.9; Jn 1, 35-42] *Sant Rigobert, bisbe*

Dimarts, 5: [1Jn 3, 11-21; Salm 99, 2.3.4.5; Jn 1, 43-51] I vespres de la Solemnitat de l'Epifania

Dimecres, 6: Epifania del Senyor (Sol) [Is 60, 1-6; Salm 71, 2.7-8.10-11.12-13; Ef 3, 2-3a. 5-6; Mt 2, 1-12 (LE/LH pròpies)]

Dijous, 7: Sant Ramon de Penyafort, prevere (MO) [1Jn 3, 22-4.6; Salm 2, 7-8.10-11; Mt 4, 12-17.23-25]

Divendres, 8: [1Jn 4, 7-10; Salm 71, 1-2.3-4ab.7-8; Mc 6, 34-44] *Sant Severí*

Dissabte, 9: [1Jn 4, 11-18; Salm 71, 1-2.10.12-13; Mc 6, 45-52] *Sant Eulogi de Còrdova, prevere i màrtir* (ML)

Diumenge, 10: Baptisme del Senyor (F) [Is 40, 1-5.9-11; Salm 103, 1b-3a.3b-4.24-25.27-28.29-30; Tt 2, 11-14; 3, 4-7; Lc 3, 15-16.21-22, o bé: Is 42, 1-4.6-7; Salm 28, 1a i 2.3ac-4.3b i 9b-10; Ac 10, 34-38; Lc 3, 15-16.21-22 (LE/LH pròpies)]

2016 agenda

Del 7 de gener al 7 d'abril

—**Aula de la gent gran sobre la misericòrdia.** El curs, que tindrà lloc del 7 de gener al 7 d'abril, cada dijous de les 10.00 a 11.30 h, està dividit en tres blocs temàtics de manera que es pot fer la matrícula per blocs o bé cursar-lo sencer. Més informació i matrícula a través del web www.insaf.cat o bé adreçant-se a la Secretaria de l'Institut trucant al tel. 977 23 38 33 o bé enviant un correu electrònic, a l'adreça arqtgn.cat. Organitza l'Institut Superior de Ciències Religioses Sant Fructuós.

en un minut

—**Nova document pastoral.** Els bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya, a la darrera reunió de la Conferència Episcopal Tarraconense, van aprovar el document titulat *Evangelitzats per la litúrgia, enviats a renovar el món amb misericòrdia*, amb la qual els Bisbes volen «adreçar als fidels cristians una paraula de consol i d'esperança per a subratllar alguns aspectes que palesen la importància de la reforma litúrgica portada a terme pel Concili Vaticà II, incidint especialment en la finalitat educadora i catequètica de la litúrgia». Els Bisbes afirmen que «el repte que tenim davant nostre és prosseguir la renovació de l'Església d'acord amb la doctrina del Vaticà II, en l'esperit d'una Tradició sempre viva». El document, publicat per l'Editorial Claret dins la Col·lecció Documents del Magisteri, també es podrà trobar al web de la Conferència Episcopal Tarraconense, www.tarraconense.cat.

—**Recés per al clergat i trobada de pares dels preveres, diaques, seminaristes i laïques amb missió pastoral.** La Gna. Blanca, missionera de la Caritat, va predicar, el dilluns 14 de desembre, el recés d'Advent als preveres i diaques tot centrant-se en el carisma de la beata Teresa de Calcuta i el seu impacte en el món. Citant paraules de la mare Teresa va dir: «Feu petites coses però amb un amor extraordinari», i «Tingueu un cor obert davant la misèria de l'altre, oferiu el seu patiment». Dies més tard, el dissabte 19 de desembre, va tenir lloc al Centre Tarraconense El Seminari, la tradicional trobada de Nadal dels pares dels preveres, diaques, seminaristes i laïques amb missió pastoral.

nomenaments

El Sr. Arquebisbe, Dr. Jaume Pujol Balcells, ha signat durant el mes de desembre de 2015 els següents nomenaments:

—**Mn. Jean Damascene Ndagijimana**, vicari de la Parròquia de Sant Pere Apòstol de Tarragona.

—**Mn. Willy Dibala Malembo**, capellà de l'Escola Joan XXIII de Bonavista i capellà del Sanatori Villablanca de Reus.

—**Mn. Miquel Lluís Castillejo Brull**, confessor de la comunitat de Germanetes dels Pobres de Reus.

—**Mn. Agustí Ayats Badia**, membre del Consell del Presbiteri en representació dels preveres de l'arxiprestat de Tarragona Perifèria.

—**Mn. Joan M. Banús Banús**, membre del Consell del Presbiteri en representació dels preveres de l'arxiprestat del Baix Camp.

—**Pujada a Siurana (PAS).** Més de 170 joves, monitors, famílies i consiliaris vinculats a la Fundació Santa Maria de Siurana, que vetlla per l'educació en el lleure, van participar a principis de mes en la pujada al poble de Siurana acompanyats pel Sr. Arquebisbe. A través de diferents rutes els participants van arribar al poble i van fer l'ofrena a la Mare de Déu de Siurana.

—**Cinema espiritual.** Prop de cinc-cents alumnes de diverses escoles de l'arxidiòcesi van participar, als cinemes Yelmo de Tarragona, en la VI Jornada de cinema espiritual organitzada per la Delegació diocesana de Joventut. En aquesta ocasió es va projectar la pel·lícula *Trash. Ladrones de esperanza*, de denúncia de les desigualtats socials, on el diner no té la darrera paraula i on la fe és un motiu d'esperança.